

# Lidé z bivaků



Život v bivaku

Přijed', berou kapři. Strohý text SMS hovoří jasně. Kamarád Luděk táboří už třetí den **na Zlaté řece** a květnový lov kaprů si náležitě užívá. Po stručné SMS přichází ještě MMS s nádherným lyscem v délce 87 cm.

text: Zdeněk Hofman foto: autor a Lenka Hofmanová

**R**ychle balím rybářské nádobičko. Kamarád bude u vody ještě dva dny. Letošní květen se opravdu vydal. Takové teplo nepamatuji. Vždyť někdy jsme se v bivaku ve stejnou dobu klepali při teplotách okolo nuly! Prohřátá voda má pochopitelně výborný vliv na aktivitu ryb, které dobře berou. Kromě kaprů chci večer poškádlit i úhoře. Cestou k vodě přemýšlím, proč tak rád u ní spím. Je to tím, že mám v žilách čundráckou krev? Nebo snad proto, že jsem jako kluk jezdil na vodácký tábor a každé léto sjížděl nějakou řeku? Trampskou usárnu jsem nakonec definitivně vyměnil za rybářské pruty a začátkem devadesátých let usedl prach i na moje pádlo. Putování po řece jsem měl rád. Poznám jsem mnoho překrásných zákoutí a byl

rybám pořád nablízku. Jenže řekou plulo stále více lidí, jimž příroda nic neříkala, provoz začal připomínat páteční dopravní špičku na našich silnicích. Časy vodáckých pardů zmizely v nenávratnu.

### Bivaky milované i proklínané

Co víc si může člověk přát než bydlet přímo u řeky. Probouzet se a usínat na místě, kde chytám a mít tak řeku neustále na očích. V dnešní době dochází k paradoxní situaci. Na jedné straně rybářský průmysl chrlí jednu novinku za druhou, aby měl rybář u vody co nejlepší komfort. Na straně druhé přibývá stejným tempem řada zákazů, omezení a nařízení. Rybáři, kteří chtějí vyzkoušet moderní bivaky, lehátka a ostatní náčiní, se proto stále častěji stěhují

k privátním vodám, kde bivaky nikomu nevadí. Příznivci Petrova cechu, kteří propadli kouzlu říčního rybaření, však takovou možnost volby nemají. Zákazy bivaků jsou vysvětlovány jednoduše. Rybáři jsou nepořádní a po jejich odjezdu zůstávají u vody hromady odpadků, nemluvě o „voňavých“ hromádkách v křoví.

Nevím, kolik procent rybářů nocuje u vody. Jisté ale je, že když ryby berou, nechce se domů nikomu. Někdo si pořídil chatu, jiný karavan a někomu stačí bivak. V určitých místech si rybáři začínají překážet a mezi jednotlivými skupinami vznikají názorové neshody. Běžní rybáři nadávají na rybáře nocující u vody, že po nich zůstává nepořádek. Kapraři zase odsuzují zejména důchodce, že chytají na srkačky,